

ТЕОРІЯ І ПРАКТИКА НАВЧАННЯ

УДК 81'35-043.86:005.336.2:378.016:811.161.2'27(045)

DOI <https://doi.org/10.5281/zenodo.14895857>

Розвиток орфографічної компетентності здобувачів вищої освіти у процесі викладання дисципліни «Українська мова за професійним спрямуванням»

Попович Надія Ференцівна

кандидат філологічних наук, доцент кафедри філологічних дисциплін та соціальних комунікацій Мукачівського державного університету, 89600, м. Мукачеве, вул. Ужгородська 26, Україна, ORCID <https://orcid.org/0000-0002-9259-5069>

Прийнято: 30.01.2025 | Опубліковано: 10.02.2025

Анотація. У процесі вивчення дисципліни «Українська мова за професійним спрямуванням» здобувачам вищої освіти треба оволодіти ґрунтовними теоретичними знаннями з орфографії, засвоїти орфографічні норми української мови, вдосконалити свої орфографічні вміння. Проблема розвитку орфографічної компетентності майбутніх фахівців є актуальною, адже знання правильного написання слів є необхідною умовою писемної професійної комунікації. **Мета** статті – розкрити особливості розвитку орфографічної компетентності здобувачів вищої освіти у процесі викладання дисципліни «Українська мова за професійним спрямуванням». У роботі використано **методи:** аналіз наукової літератури та педагогічного досвіду, синтез. **Результати** дослідження продемонстрували, що для розвитку орфографічної компетентності здобувачів вищої освіти необхідно ознайомлювати їх з

необхідними теоретичними знаннями про українську орфографію, орфографічні норми української мови, правилами українського правопису, правильним написанням усіх слів у фахових текстах, грамотним написанням термінів обраного фаху. З'ясовано, що знання орфографічних правил української мови сприяють розвитку й вдосконаленню умінь і навичок майбутніх фахівців безпомилково створювати писемні тексти, зорієнтовані на професійну специфіку. Адже здобувачам вищої освіти важливо оволодіти досконаліми вміннями й навичками грамотного написання текстів документів, властивих їхній майбутній професії. Визначено, що орфографічна грамотність є необхідною умовою писемної фахової комунікації. Практичне значення дослідження полягає в тому, що розроблено систему вправ, які допомагають виробленню у здобувачів вищої освіти орфографічних умінь та сприяють подоланню правописних помилок під час написання фахових текстів. **Висновки.** Для розвитку орфографічної компетентності здобувачів вищої освіти треба ознайомлювати їх з ґрунтовними теоретичними знаннями про українську орфографію, орфографічні норми української мови, правила українського правопису. Важливо виробляти у них уміння правильного написання усіх слів у текстах професійного спрямування. Особливу увагу слід звертати на засвоєння правильного написання термінів обраного фаху. Вдало розроблені вправи відіграють важливу роль у вдосконаленні в здобувачів вищої освіти навичок правильного написання слів у фахових текстах.

Ключові слова: орфографічна компетентність, українська орфографія, орфографічні норми, орфограма, орфографічне правило, орфографічна грамотність, фаховий текст, писемне фахове спілкування.

Development of orthographic competence of students of higher education in the process of teaching the discipline «Ukrainian language for professional direction»

Nadiia Popovych

Candidate of Philological Sciences, Associate Professor of the Department of Philological Disciplines and Social Communications of the Mukachevo State University, 89600, Mukachevo, st. Uzhhorodska 26, Ukraine, ORCID <https://orcid.org/0000-0002-9259-5069>

Abstract. *In the process of studying the discipline «Ukrainian language for professional direction», students of higher education should acquire thorough theoretical knowledge of spelling, learn the spelling norms of the Ukrainian language, and improve their spelling skills. The problem of developing the spelling competence of future specialists is urgent, because knowing how to spell words correctly is a necessary condition for professional written communication. **The purpose** of the article is to reveal the peculiarities of the development of spelling competence of students of higher education in the process of teaching the discipline «Ukrainian language for professional direction». **Methods** used in the work: analysis of scientific literature and pedagogical experience, synthesis. **The results** of the study showed that in order to develop the spelling competence of students of higher education, it is necessary to acquaint them with the necessary theoretical knowledge about Ukrainian orthography, orthographic norms of the Ukrainian language, the rules of Ukrainian spelling, the correct spelling of all words in professional texts, and the competent spelling of the terms of the chosen specialty. It was found that the knowledge of the spelling rules of the Ukrainian language contributes to the development and improvement of the abilities and skills of future specialists to create written texts, oriented to professional specifics, without mistakes. After all, it is important for students of higher education to master the perfect skills and abilities of competently writing the texts of documents, characteristic of their future profession. It was*

*determined that spelling literacy is a necessary condition for professional written communication. The practical significance of the study is that a system of exercises has been developed that help students of higher education develop spelling skills and help overcome spelling mistakes when writing professional texts. **Conclusions.** In order to develop the orthographic competence of students of higher education, it is necessary to acquaint them with thorough theoretical knowledge of Ukrainian orthography, orthographic norms of the Ukrainian language, and the rules of Ukrainian spelling. It is important to develop in them the ability to correctly write all words in professional texts. Special attention should be paid to mastering the correct spelling of the terms of the chosen profession. Well-designed exercises play an important role in improving the skills of correct spelling of words in professional texts in students of higher education.*

Keywords: *spelling competence, Ukrainian spelling, spelling norms, spelling, spelling rule, spelling literacy, professional text, professional written communication.*

Постановка проблеми. Під час вивчення дисципліни «Українська мова за професійним спрямуванням» здобувачам вищої освіти треба оволодіти ґрунтовними теоретичними знаннями з орфографії, засвоїти орфографічні норми української мови, вдосконалювати свої орфографічні вміння й не припускатися орфографічних помилок під час написання фахових текстів.

Актуальність проблеми викликана важливістю розвитку орфографічної компетентності майбутніх фахівців у процесі викладання дисципліни «Українська мова за професійним спрямуванням». Адже знання правильного написання слів є необхідною умовою писемної професійної комунікації.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Дослідження основних проблем формування, розвитку, вдосконалення необхідних компетентностей майбутніх фахівців різних спеціальностей висвітлювали у своїх працях такі науковці, як Т. Білявська [1], В. Вітюк [2; 3], І. Голубовська, В. Підгурська [4], О. Гордієнко [5], І. Данильченко [6], І. Демешко [7], К. Климова [8], О. Козіцька, Н. Поліщук [9], І. Кучеренко [10] та ін.

Т. Білявська порушує проблему орфографічної грамотності майбутніх учителів початкової школи в процесі мовної підготовки, з'ясовує причини порушення орфографічних норм у писемному мовленні студентів, визначає шляхи вдосконалення рівня мовної освіти відповідно до сучасних вимог, доводить значення орфографічної компетенції в контексті формування якісної професійної підготовки майбутніх фахівців у галузі освіти [1].

В. Вітюк зазначає, що «одним із перспективних напрямів підвищення правописної грамотності студентів є застосування методичних прийомів розвитку критичного мислення, які забезпечують пізнавальну активність і самостійність мислення, здатність критично оцінити інформацію і сформулювати власну стратегію й тактику вирішення конкретного питання для самоствердження й самореалізації особистості в майбутній професійній діяльності» [2, с. 93]. У статті В. Вітюк визначено один зі шляхів удосконалення правописних умінь та навичок студентів у закладах вищої педагогічної освіти – впровадження сучасних графічних організаторів, які спонукають студентів глибоко вникнути в суть теми (проблеми), зрозуміти її, осмислити, проаналізувати, узагальнити, структурувати матеріал і візуально його представити, а отже, підвищують інтерес до правопису української мови та позитивну мотивацію до його вивчення [3].

І. Голубовська, В. Підгурська наголошують на тому, що ефективна мовленнєва діяльність у різних її видах, зокрема в писемній формі професійного спілкування, неможлива без опанування фахівцями базових правописних навичок. У їхній статті зазначено, що систематична робота з формування правописної грамотності майбутніх фахівців на заняттях з курсу «Українська мова за професійним спрямуванням» сприятиме підвищенню якості їх фахової підготовки [4].

О. Гордієнко зазначає, що «ефективним засобом формування риторичної компетентності є виконання різноманітних завдань та вправ, спрямованих на формування умінь спілкуватися в різних життєвих ситуаціях» [5].

У статті І. Данильченко окреслено проблему формування комунікативної компетентності в майбутніх педагогів загалом та вихователів закладів дошкільної освіти зокрема; акцентовано увагу на важливості культури мовлення майбутнього вихователя для формування в нього комунікативної компетентності; репрезентовано можливості використання дисциплін мовного спрямування в процесі формування комунікативної компетентності майбутніх вихователів закладів дошкільної освіти [6].

На думку І. Демешко, формування, реалізація правописних компетентностей студентів спираються на поняття й закономірності, на яких ґрунтуються орфографія та пунктуація, а також на лінгвістичні відомості. «При компетентнісному підході необхідно враховувати залежність рівня правописної грамотності студентів від особистісних характеристик – загального, культурного, інтелектуального, мовленнєвого розвитку, ерудиції, начитаності. Саме ці чинники варто враховувати при формуванні та застосуванні правописних компетентностей» [7, с. 91].

У дослідженні К. Климової запропоновано авторські дефініції понять «мовнокомунікативна компетентність», «правописна компетентність»; надано перевагу традиційним письмовим вправам і творчим завданням, роботі зі словниками, тестуванню, дидактичним іграм; підкреслено доцільність використання інтернет-ресурсів для створення вправ [8].

У статті О. Козіцької, Н. Поліщук обґрунтовано методику вивчення нових термінів і понять у процесі засвоєння студентами фахової термінології, визначено основні аспекти у формуванні та вдосконаленні термінологічної компетентності; проілюстровано методи успішного засвоєння та активного використання професійної лексики, зокрема ефективне поєднання різних вправ; представлено основні типи завдань, які сприяють кращому засвоєнню фахової лексики [9].

У статті І. Кучеренко охарактеризовано проблему розвитку орфографічної компетентності здобувачів вищої освіти в контексті впровадження норм нової редакції Українського правопису 2019 року, визначено теоретико-практичні

шляхи вдосконалення орфографічної компетентності й розвитку фахового мовлення студентів [10].

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Попри численні здобутки, питання розвитку орфографічної компетентності здобувачів вищої освіти у процесі викладання дисципліни «Українська мова за професійним спрямуванням» досліджено недостатньо. Зокрема, обмежено висвітлено теоретичні основи вивчення орфографічних норм української мови, специфіку розвитку орфографічних умінь здобувачів вищої освіти. Особливої уваги потребує розробка вправ для вдосконалення навичок майбутніх фахівців з українського правопису.

Внесок цієї роботи полягає у висвітленні теоретичних основ розвитку орфографічної компетентності здобувачів вищої освіти, розробці системи вправ для закріплення знань майбутніх фахівців з правопису української мови, визначенні ролі вправ у вдосконаленні в здобувачів вищої освіти навичок правильного написання слів у фахових текстах.

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Мета статті – розкрити особливості розвитку орфографічної компетентності здобувачів вищої освіти у процесі викладання дисципліни «Українська мова за професійним спрямуванням».

Завдання дослідження:

1. Висвітлити теоретичні основи вивчення орфографічних норм української мови у процесі викладання дисципліни «Українська мова за професійним спрямуванням».

2. Розробити систему вправ для закріплення теоретичних знань майбутніх фахівців з українського правопису.

3. Визначити роль вправ у вдосконаленні в здобувачів вищої освіти навичок правильного написання слів у фахових текстах.

Виклад основного матеріалу дослідження. Під час вивчення дисципліни «Українська мова за професійним спрямуванням» важливою метою є засвоєння здобувачами вищої освіти орфографічних норм української мови. «Завдання

вищої школи – готувати фахівців нової генерації: кваліфікованих, грамотних, мовно компетентних, які б досконало, ґрунтовно володіли українською літературною мовою у повсякденно-професійній, офіційно-документальній сфері, зокрема набули навичок комунікативно виправданого використання засобів мови, оволоділи мовою конкретної спеціальності, фаху» [11, с. 646]. На основі цього важливим є пошук ефективних педагогічних методик розвитку орфографічної компетенції здобувачів вищої освіти.

Знання орфографічних правил української мови сприяють розвитку й вдосконаленню умінь і навичок майбутніх фахівців безпомилково створювати писемні тексти, зорієнтовані на професійну специфіку. Адже здобувачам вищої освіти важливо оволодіти досконалими вміннями й навичками грамотного написання текстів документів, властивих їхній майбутній професії. Орфографічна грамотність є необхідною умовою писемної фахової комунікації.

Орфографія – це система загальноприйнятих правил написання слів і розділ мовознавства, який вивчає правопис слів. Українська орфографія вивчає правила написання значущих частин слова, вживання великої букви, правила переносу слів з рядка в рядок, правила написання слів разом, окремо й через дефіс. Орфографія української мови значною мірою ґрунтується на фонетичному принципі. Він полягає в тому, що написання відповідає звуковому вираженню слова [12].

Крім фонетичного принципу, виділяють морфологічний, історичний (традиційний) та смисловий (семантичний або диференціюючий) принципи. Якщо для написання слова потрібно точно знати будову слова (морфеми), щоб правильно його передати, то це означає, що слово пишеться за морфологічним принципом. Коли написання слова не можна пояснити ні вимовою, ні його морфологічним складом, ні певним правилом, тоді таке написання називають традиційним. Смисловий (семантичний або диференціюючий) принцип – коли написання слова залежить від того, що це слово означає [13]. Виокремлюють також фонематичний принцип, «за яким та сама літера позначає фонему в сигніфікативно сильних та слабких позиціях; реалізується тоді, коли слабка

фонема може бути легко перевірена сильною позицією в тій самій морфемі» [15, с. 514].

Орфограмою називається правильне написання, яке потрібно вибрати із ряду можливих. В українській мові переважають написання за фонетичним принципом, коли варіантів немає і слова пишуться так, як чуються. Проте в багатьох випадках доводиться вибирати один із можливих варіантів. У таких випадках той, хто пише, повинен звернутися до правила написання. Зокрема, щоб знати, яку букву писати (**е** чи **и**) в ненаголошеному складі, треба слово змінити так, щоб ненаголошений звук був під наголосом. «Орфографічним називається правило, яке необхідно застосувати до тієї чи іншої орфограми на основі її відмінних ознак» [12, с. 130].

Здобувачам вищої освіти необхідно оволодіти знаннями про орфографічні норми. Зокрема про те, що орфографічні норми визначають правила написання слів разом, окремо, через дефіс; вживання апострофа, м'якого знака; способи переносу слів з одного рядка в інший; вживання великої й малої літери тощо. «Орфографічні норми встановлюють одноманітність написання слів відповідно до усталених норм» [11, с. 47].

Майбутнім фахівцям важливо засвоїти: правопис частин основи слова [14, с. 11-95], правопис закінчень відмінюваних слів [14, с. 96-154], правопис слів іншомовного походження [14, с. 155-166], правопис власних назв [14, с. 167-196], уживання розділових знаків [14, с. 197-256].

Специфічним знаком в українській мові є апостроф ('). Цей знак застосовується для передання твердої, роздільної вимови приголосних звуків, які не зливаються з наступними звуками. Як показує практика, особливу увагу здобувачів вищої освіти необхідно звернути на вживання апострофа у таких словах: *в'їзд, об'їхати, під'їзд, в'юн, б'ють, в'язи, рум'яний, В'ячеслав, Дем'ян, Лук'ян, кур'єр, від'їзд, дит'ясла, розм'якнути, верб'я, торф'яний*.

Здобувачам вищої освіти важливо опанувати правильне написання (без апострофа) таких слів: *духмянний, дзвякнути, різдвяний, медвяний, тьмянний, цвях, буряк, крюк, рябий, буряний*.

Під час вдосконалення орфографічних навичок майбутніх фахівців їхню увагу треба звернути на правопис префіксів *пре-*, *при-*. Адже префікси *пре-*, *при-* розрізняються за значенням. Зокрема, префікс *пре-* вживається в якісних прикметниках та прислівниках для вираження інтенсивної ознаки, наприклад: *премудрий*, *пречудовий*, *прегарний*, *премудро*, *пречудово*, *прегарно*. А префікс *при-* вживається здебільшого в дієсловах із значенням наближення, приєднання, частковості дії, наприклад: *прибігти*, *прибути*, *прибудувати*, *прив'язати*, *притрусити*, *приморозити*.

Майбутнім фахівцям потрібно засвоїти правильне написання термінів обраного фаху. Для вироблення таких орфографічних умінь у здобувачів вищої освіти спеціальності «Середня освіта (Природничі науки)» можна застосовувати такі вправи:

1. Запишіть правильно (з апострофом або без апострофа) подані терміни.

Валентний зв...язок, виключений об...єм, вимір...яне значення, відносна в...язкість, вільно з...єднаний ланцюг, вод...яний газ, глікокол...югат, ахіральний об...єкт, бар...єр інверсії, вагове набр...якання.

2. Запишіть правильно (з м'яким знаком або без м'якого знака) подані терміни. З п'ятьма термінами складіть речення.

Дел...тагедрон, арсенсул...фіди, буферна ємніст..., відносна селективніст..., віртуал...на молекула, вологіст..., вол...т, гексагонал...на система, гетерокіл...це, гетероцикліл...на група, глобал...ний мінімум.

3. Визначте, яку букву (*є* або *и*) необхідно вжити у поданих термінах.

Ас...м...трія, атропоізом...рія, ац...тил...ни, ац...тиліди, ац...толіз, ац...дим...трія, ац...дозіз, баз...тність, вал...нтність, вальд...нівська інв...рсія, вугл...фікація, гел...ва точка, геом...тр...чний д...скр...птор, гет...ротопом...ризація, гідром...трія.

4. Визначте, чи є подвоєння приголосних у поданих термінах. З сьома термінами складіть речення.

Арсонуван...я, асиметричн...е перетворен...я, асоціативн...е заміщен...я, афін...а хроматографія, ацетилен...ова група, ацильн...е розщеплен...я,

ацилюван...я, батохромн...а група, біоперетворен...я, бітумінозн...е вугіл...я, біфотон...ий процес, вагове титруван...я, вектор розсіян...я, вертан...я йон...ої пари, виморожуван...я, вимушене коливан...я, випромінюван...я, високоефективна рідин...а хроматографія, віброн...ий перехід, відбит...я, відгалужен...я, відновлен...я, відношен...я, відтворюван...ість, відщеплен...я, заміщен...я, власне обертан...я, вторин...а структура, гасін...я, геометричн...е ослаблен...я, гідруван...я.

5. Запишіть правильно (з дефісом або разом) подані терміни.

Аут...ізомер, ацетилід...йон, ацидоз...комплекс, ацил...катіони, аци...нітро...сполуки, аци...нітро...таутомерія, аци...форма, бензильний інтер...медіат, біо...електроніка, біо...каталіз, біо...нано...технологія, ліганд...рецептор, полімер...розчинник, газо...рідинна хроматографія, гало...генування, гель...ефект, гідро...гель, гідро...сфера, гош...ефект, граві...метрія.

Щоб виробити вміння правильного написання термінів обраного фаху у здобувачів вищої освіти спеціальності «Психологія» можна використовувати такі вправи:

1. Подані терміни запишіть правильно (з апострофом або без апострофа).

Кон...юнкція, атит...юд, вол...юнтаризм, діагностичне інтерв...ю, сором...язливість, запам...ятовування, зворотний зв...язок, психічне здоров...я, нав...язливий стан, іл...юзія.

2. Запишіть правильно (з м'яким знаком або без м'якого знака) подані терміни. З п'ятьма термінами складіть речення.

Ал...труїзм, анал...гезія, активніст..., вербал...ний, візуал...ний, гал...мування, рол...ова гра, модал...ність, орієнтувал...на діяльніст..., емоційніст..., імпул...с.

3. Визначте, яку букву (є або и) необхідно вжити у поданих термінах.

Автор...тет, аксел...рація, акт...візація, акц...нтуація, ал...ксія, амн...зія, аст...нія, атр...буція, гіпер...мія, д...менція, д...фектологія, д...сперсія, д...стимія, експ...римент, ід...нтифікація.

4. Визначте, чи є подвоєння приголосних у поданих термінах. З сьома термінами складіть речення.

Абстрагуван...я, акцентуван...я, асоціан...ізм, бажан...я, витіснен...я, вихован...я, психічне відображен...я, відреагуван...я, відтворен...я, відтиснен...я, відчут...я, групоутворен...я, гуман...ість, діян...я, кореляційне досліджен...я, забуван...я, засвоєн...я, захворюван...я, психологічна захищен...ість, збережен...я, звикан...я, згадуван...я, згуртован...ість, психологічне знаряд...я, жит...євий цикл, ін...овація, мислен...я, моделюван...я, мріян...я, навіюван...я, наслідуван...я, натхнен...я.

5. Запишіть правильно (з дефісом або разом) подані терміни.

Біо...енергетика, біо...комунікація, предметно...рефлексивне відношення, функціонально...рольовий вплив, психо...аналітичний, психо...діагностичний, его...ідентичність, его...психологія, его...центризм, екзо...психіка, екто...генез, електро...енцефалограма, електро...міограф, соціально...психологічний клімат, внутрішньо...особистісний, наочно...діючий, наочно...образний, інженерно...психологічні вимоги, ерго...граф, контент...аналіз.

Такі вправи спрямовані насамперед на вироблення у здобувачів вищої освіти орфографічних умінь та на подолання правописних помилок під час написання фахових текстів. Адже засобом писемної професійної комунікації фахівців є службові документи. «Основою службового документа є текст – головний реквізит службового документа, що відображає його зміст» [11, с. 297]. Текст документа оформлюється у вигляді суцільного складного тексту, анкети, таблиці або поєднання цих форм. Суцільний складний текст документа містить граматично й логічно узгоджену інформацію про управлінські дії та використовується під час складання правил, положень, розпорядчих документів, листів. Форма анкети використовується під час викладення цифрової або словесної інформації про один об'єкт за певним обсягом ознак. Анкетними текстами послуговуються в організаційно-розпорядчих документах, документах з матеріально-технічного постачання і збуту. Тексти у вигляді таблиці

використовуються у бухгалтерських, планових, звітно-статистичних та інших документах [11]. Удосконалюючи орфографічні вміння майбутніх фахівців безпомилкового написання текстів професійного спрямування, необхідно звернути їхню увагу на правопис таких слів: бухоблік, виконроб, епідемситуація, елітжитло, інвестпроект, інформповідомлення, соцзабезпечення, спортмайданчик, аерометод, акватехніка, вебсторінка, гідропарк, екопродукти, моновистава, архіскладний, макроекономіка, макромолекула, ультразвук, антивірус, агрокультура, металопласт, піваркуш, півоберт, дизель-моторний, аграрно-промисловий, пресконференція, економклас.

Як показує практика, вправи відіграють важливу роль у вдосконаленні в здобувачів вищої освіти навичок правильного написання слів у фахових текстах.

Висновки. Отже, для розвитку орфографічної компетентності здобувачів вищої освіти треба ознайомлювати їх з ґрунтовними теоретичними знаннями про українську орфографію, орфографічні норми української мови, правила українського правопису. Важливо виробляти у них уміння правильного написання усіх слів у текстах професійного спрямування. Особливу увагу слід звертати на засвоєння правильного написання термінів обраного фаху. Вдало розроблені вправи відіграють важливу роль у вдосконаленні в здобувачів вищої освіти навичок правильного написання слів у фахових текстах. Орфографічна грамотність фахівців є запорукою їхнього ефективного писемного професійного спілкування.

Перспективи подальших досліджень вбачаємо у ґрунтовному аналізі розвитку пунктуаційної компетентності здобувачів вищої освіти, розробці системи вправ для вдосконалення їхніх пунктуаційних умінь і навичок.

Список використаних джерел

1. Білявська Т. М. Проблема формування орфографічної грамотності майбутніх учителів початкової школи в процесі мовної підготовки. *Педагогічні науки*. Херсон, 2019. Вип. 86. С. 213-216.

2. Вітюк В. Застосування методичних прийомів розвитку критичного мислення студентів під час вивчення правопису української мови. *Молодь і ринок*. Дрогобич, 2020. №1 (180). С. 93-98.

3. Вітюк В. Структурування правописного матеріалу української мови сучасними графічними організаторами. *Закарпатські філологічні студії*. Ужгород, 2020. Вип. 13. Т. 1. С. 28-33.

4. Голубовська І., Підгурська В. Правописна підготовка студентів на заняттях з української мови за професійним спрямуванням. *Актуальні питання гуманітарних наук : міжвузівський збірник наукових праць молодих вчених Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка*. Дрогобич, 2021. Вип. 35. Т. 2. С. 231-237.

5. Гордієнко О. А. Формування риторичної компетенції студентів на заняттях з української мови за професійним спрямуванням засобами дидактичної гри. *Наукові записки. Серія «Психолого-педагогічні науки»*. Ніжин, 2023. №3. С. 88-97.

6. Данильченко І. Г. Культура мовлення як складник формування комунікативної компетентності майбутніх вихователів закладів дошкільної освіти. *Вісник Глухівського національного педагогічного університету імені Олександра Довженка. Серія : Педагогічні науки*. Глухів, 2024. Вип. 3 (56). С. 42-49.

7. Демешко І. М. Застосування правописних компетентностей при вивченні дисциплін мовознавчого циклу. *Наукові записки. Серія: Педагогічні науки*. Кропивницький, 2020. Вип. 185. С. 89-93.

8. Климова К. Я. Формування правописної компетентності здобувачів нефілологічних спеціальностей університетів у контексті реалізації державної мовної політики в Україні. *Слобожанський науковий вісник. Серія : Філологія*. Суми, 2023. Вип. 4. С. 85-89.

9. Козіцька О., Поліщук Н. Види вправ на заняттях з української мови (за професійним спрямуванням) для студентів психологічних спеціальностей. *Нова педагогічна думка*. Рівне, 2021. №3 (107). С. 101-106.

10. Кучеренко І. Формування орфографічної компетентності здобувачів вищої освіти. *Викладання мов у вищих навчальних закладах освіти на сучасному етапі. Міжпредметні зв'язки*. Харків, 2024. Вип. 44. С. 110-121.
11. Шевчук С. В., Клименко І. В. Українська мова за професійним спрямуванням. Київ : Алерта, 2011. 696 с.
12. Караман С. О., Караман О. В., Плющ М. Я. Сучасна українська літературна мова. Київ : Літера ЛТД, 2011. 560 с.
13. Гриценко Т. Б. Українська мова за професійним спрямуванням. Київ, 2010. 624 с.
14. Український правопис. Київ : Наукова думка, 2019. 392 с.
15. Загнітко А. Сучасний лінгвістичний словник. Вінниця : ТВОРИ, 2020. 920 с.